

γυμνόστρωτα ἐπίθ. ἐνιαχ. γυμνόστρωτα Ἰμβρ. Λέσβ.
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνόστρωτος.
Ἄνευ σάγματος, ἀσαμάρωτα ἐνθ' ἄν. : Καβαλλ' -
κεῖον γυμνόστρωτα Ἰμβρ.

γυμνόστρωτος ἐπίθ. ἐνιαχ. γυμνόστρωτους Ἰμβρ.
Λέσβ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γυμνός καὶ στρωτός. Ὁ τύπ.
γυμνόστρωτους δι' ἀνομοίωσιν ἢ ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ
οὐσ. στρωτούρα.

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν φέρει σάγμα, ἐπὶ ὑποζυγίων ἐνθ' ἄν. :
Τό 'δουσι τὸ μ'λάρ' γυμνόστρωτου (ἐπώλησε τὸν ἡμίονον
χωρὶς σάγμα) Λέσβ. Συνών. ἀσαμάρωτος, ἀστρω-
τος, ξεσαμάρωτος, ξέστρωτος.

γυμνοσύνη ἡ, Φοῦρν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-σύνη.

Γύμνωσις, γύμνια 1, τὸ ὅπ. βλ. : Κοῖτα γυμνοσύνη!

γυμνότης ἡ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. γυμνότη λόγ. πολ-
λαχ. καὶ δημῶδ.

Τὸ Ἑλληνιστ. γυμνότης.

1) Ἡ κατάστασις τοῦ γυμνοῦ, τὸ νὰ εἶναι τις γυμνός,
ἢ γύμνια ἐνθ' ἄν. 2) Ἡ μεγάλη πενία ἐνθ' ἄν.

γυμνούλης ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γιουν-ρούδ-λι Ἀπουλ.
(Καστριν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦ-
λης.

Ὁ μὴ ἐνδεδυμένος, ὁ μὴ φορῶν οἰανδήποτε περιβολήν,
θωπευτικῶς ἐνθ' ἄν.

γυμνοψώλης ὁ, ἐνιαχ. γδυμνοψώλης Πελοπν. (Βάλτ.
Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.
κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνός καὶ τοῦ οὐσ. ψωλή.

Ὁ ἔχων πέος μὲ γυμνήν τὴν βάλανον, μὴ καλυπτομένην
ὑπὸ πόσθης ἐνιαχ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυμνοπούτσης.
β) Μεταφ., ὁ λίαν πτωχός, ὁ ἀκτῆμων Πελοπν. (Βάλτ.
Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.
κ.ά.) : Μωρ', τί τοῦ ζήλεψες τοῦ γδυμνοψώλη, ποῦ τὸν
ἀγάτησες; Γαργαλ. Πῆγε κ' ἐκεῖνη νοικοκυροπούλα κι ἀγά-
πησε τὸ γδυμνοψώλη τὸ γιὸ τῆς Καλλίτσας, ποῦ δὲν ἔχει
ῶρας ἀλάτι (δηλ. εἶναι πολὺ πτωχός) Κοντογόν. Συνών.
ἀβράκωτος 1, ἀνακολάρης (εἰς λ. ἀνακολά-
ρις), γυμνόκολος 2, γυμνοπούτσης 2, ξε-
βράκωτος.

γύμνωμα τό, λόγ. ἐνιαχ. γδύμνωμα Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ρ. γυμνώνω. Ὁ τύπ. γδύμνωμα καὶ
εἰς Σομ.

Ἡ πράξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γυμνώνειν ἐνθ' ἄν. :
Ποίημ.

ᾠ ἀγκαλιάσματα τῆς πόρνης,

ὦ γυμνώματα, ὦ φιλιά,

ὦ τῆς κόρης, ποῦ ντροπιάζεται,

δάκρυα καὶ ξεφωνητά

Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ.², 46.

γυμνώνω κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) γιουμνώνω Μέγαρ.
γυμνώνου Λέσβ. κ.ά. γυμνών-νω Κύπρ. κ.ά. γδυμνώνω

Ἀθῆν. (παλαιότ.) Αἶγιν. Ἰκαρ. Κρήτ. Πελοπν. (Αἶγ. Βε-
ρεστ. Βούτσ. Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ.
Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Τῆλ. κ.ά.—Λεξ. Βάιγ. γδυμνών-
νου Λυκ. (Λιβύσσ.) γιουν-νών-νω Ἀπουλ. (Καλημ. Κασ-
στριν. Μαρτ. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλῖν.) γυν-νών-νω Κα-
λαβρ. (Γαλλ. Μπόβ.) βγυν-νών-νω Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο
Ροχούδ.) ἰγιουν-νών-νω Ἀπουλ. (Στερνατ.) γουῖν-νών-νω
Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Βουν.) ἰγιουν-νών-νω Ἀπουλ. (Κο-
ριλ.) γυμνούκουρ ἐν Τσακων. Ἀόρ. ἐγδύμνωκα Ἀθῆν. (πα-
λαιότ.) Αἶγ. ἐγυμνώθηνα Καλαβρ. (Μπόβ.) Ἀπαρ. γυν-νώει
Καλαβρ. Μετοχ. γυμνώντας Πάτμ. γυν-νωμένο Καλαβρ.
(Γαλλικ.) βγυννωμένο Καλαβρ. (Ροχούδ.)

Τὸ Βυζαντ. γυμνώνω, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. γυμνώ.
Διὰ τὸν τύπ. γυμνοῦξοῦρ ἐν βλ. G. Anagnosto-
pulos, Tsakon. Grammat., 48 κέξ. Πβ. καὶ ἀνακατώ-
νω ἀνακατοῦξοῦ, ἀπλώνω ἀπλούξοῦ, ἀ-
ραιώνω ἀραιοῦξοῦ κ.ά. Διὰ τοὺς τύπ. βγυν-
νών-νω, γκοῦν-νών-νω βλ. S. Kapsomenos,
Byzant. Zeitschr. 46 (1953), 325. Ἡ μετοχ. γυμνών-
τας κατ' ἀναλογ. πρὸς τὰς μετοχ. περισπωμένων, ὡς γε-
λῶντας, πεινῶντας κ.ά. Ὁ τύπ. γδυμνώνω
καὶ εἰς Σόμ.

1) Γυμνῶ τινα, ἀφαιρῶ τινος τὴν περιβολήν κοιν. καὶ
Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλῖν.)
Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν.
Χωρίο Ροχούδ.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) Τσακων. : Ἐγδύμνωσε
τὸ παιδί νὰ τ' ἀλλάξῃ καὶ θὰ τῆς κρυώσῃ μ' αὐτὴν τὴν πα-
γωνιὰ κοιν. Μὴν τὸ γυμνώνῃς τὸ παιδί, γιὰ θὰ σοῦ κρυγιάσῃ
Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἐβγαλε τὸ πονκάμισό του καὶ γυμνώ-
θηκε Κρήτ. Ὁ Γιώργης ἔνα μ-μεσημέρι ἐγυμνώθη τσιτσι-
διν Χίος. Ἀδιάντροπος ντίπ! γυμνώθ' κι μπρουστά μας Εὔβ.
(Ἀγία Ἀνν.) Γυμνώθ'κα κ' ἐπιστα 'ς τοῦ νιρὸ Μακεδ.
(Πεντάπολ.) Ἐχωρίστηνα νὰ πάω νὰ ριφτῶ 'ς τῆθ-θάλασ-
ση τσαὶ ἐγουῖν-νῶθηνα (ἀνεχώρησα νὰ πάω νὰ ριφθῶ εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ ἐγυμνώθην) Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) Τὸ
παιδί ἔγ' γυν-νωμένο (τὸ παιδί εἶναι γυμνωμένο) Καλαβ.
(Γαλλικ.) Σὰν ἔρχεται ὁ Μ-μάγη, γυν-νών-νεται, τί τῆς
π-πέτ-τει τὸ μαδ-δι (ὅταν ἔρχεται ὁ Μάης, γυμνώνεται
—ἐνν. ἢ ἀλεπού—, γιατί τῆς πέφτει τὸ μαλλί) αὐτόθ. Ἐγυ-
μνώθε νὰ νεμπεφτῇ 'ς σὸ γιολὸ (ἐγυμνώθη νὰ πέσῃ εἰς τὴν
θάλασσαν) Πόντ. (Οἶν.) Ὁ σὴ πείνας τὸν καιρὸ ἐπουλήσαμ'
ὅλα μοννα τὰ πράματα κ' ἐγυμνώσαμε τὰ τέσσερα μοννα
μερέες (εἰς τῆς πείνας τὸν καιρὸν ἐπωλήσαμεν ὅλα μας τὰ
πράγματα καὶ ἐγυμνώσαμεν τὰς τέσσαρας πλευρὰς τῆς οἰ-
κίας μας) αὐτόθ. Θὰ καρδιάξῃ τὸ καμπζὶ ἔτρου πῆ νι ἐγυ-
μνούτθερε (θὰ κρυώσῃ τὸ παιδί ἔτσι ὅπως τὸ ἐγδύμνωσες)
Τσακων. Γυμνώνουντας τοῦ μπράτσου τ' φάν'γι μιὰ πληγὴ
(φάν'γι=φάνηκε) Μακεδ. (Πεντάλοφ.) || Παροιμ.

Πεινῶντας κάστρο γύρισα, γυμνῶντας μῆτε χώρα
(πολλάκις ἢ ἀνάγκη τῆς ἐνδυμασίας εἶναι περισσώτερο αἰ-
σθητὴ ἀπὸ τὴν τῆς τροφῆς) Πάτμ. || Ἄσμ.

Ποῦ 'στι, βρε Ρουμιλιώτισ μου, πιδιά μ' ἀντρεϊουμένα,
γυμνώσ'τι τ' ἀλαφρὰ σπαθιά κι ρίξ'τι τὰ τουφέκια
Μακεδ.

Κερά μου, εἰς τὸ σπῖτι σου χρυσὸ καντήλι ἄφτει
καὶ βγαίνει καὶ γδυμνώνεσαι καὶ στρώνεις καὶ κοιμᾷσαι
Κρήτ. (Ἱεράπ.) Συνών. ξεγυμνώνω, τσιτσα-
ρώνω β) Ἀφαιρῶ τὰ φύλλα, ἀποφλοιώνω, ἐπὶ δένδρων
καὶ καρπῶν σύνθη. : Φύσηξε ἀέρας δυνατός, σκόρπισε τὰ
φύλλα τῶν δέντρων καὶ τὰ γύμνωσε σύνθη. Γύμνωσαν τὰ
κουκκιά (τὰ ξεφλούδισαν) Ἰων. (Σμύρν.) 2) Μεταφ., ἀφαιρῶ

τὰ ὑπάρχοντά τινος, κλέπτω, ἀπογυμνῶ τινα κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. : Τὸν μπάσανε γιὰ ἔμπιστο 'ς τὸ σπίτι τους καὶ τοὺς ἐγύμνωσε Ἀθῆν. Τὸν ἐπίασαν 'ς τὸ δρόμο κλέφτες καὶ τὸν ἐγύμνωσαν αὐτόθι. Ἐπῆρεν ὅ,τι εἶχεν καὶ 'κ εἶχεν κ' ἐγύμνωσαν αὐτοὺς Οἶν. Ἐμπάκαί κλέφτοι τὰ ἐγυμνούσαι τὰν τζέα τοῦ Μιχάλη (εἰσῆλθον κλέπται καὶ ἐγύμνωσαν τὸ σπίτι τοῦ Μιχάλη) Τσακων.

γύμνωση ἡ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. γύμνωσ' Μύκ. κ.ά. γύμνωσ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γύμνωσις.

1) Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γυμνοῦ λόγ. κοιν.
2) Τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ σώματος Μύκ. : Δὲν ἐδιούσαμε τὴ γύμνωσ' (δὲν εἶδαμε τὰ γυμνὰ μέλη). Πβ. γύμνωμα.

γυμνωσίδα ἡ, Ἡπ. γυμνουσίδα Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυμνώνω.

Ἡ πενία, ἡ ἐνδεia ἐνθ' ἀν. : Ἀσμ.

Τὴ ξινιτεά, τὴ γυμνουσιά, τὴν πίκρα καὶ τοῦ Χάρου, τὰ τέσσερα τὰ ζύγιασα, βαρύτερ' εἶν' τὰ ξένα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γύμνωμα 2.

γυμνωσίδι τό, ἐνιαχ. γδυμνωσίδι Κέρκ. (Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γύμνωση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

Ἡ ὁμαδική γυμνότης ἐνθ' ἀν. : Βλέπεις γυμνωσίδια 'ς τὴ θάλασσα Κάβ.

γυμνωτός ἐπίθ. ἐνιαχ. γυμνωτέ Τσακων. γδυμνωτός Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γυμνώνω.

Γυμνός ἐνθ' ἀν. : Τὰν οὐρα π' ἐζᾶκα ἐκὶ γδυμνωτέ (τὴν ὥραν ποὺ ἐπῆγα ἦτο γυμνωμένος) Τσακων.

γυναῖκα ἡ, κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Στερνατ. κ.ά.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Βουν. κ.ά.) Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) γυναῖκα Κορσ. γυν-ναῖκα Χίος (Μάρμαρ.) γυναῖκα Μακεδ. (Χαλκιδ.) γιουναῖκα Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ. (Κύμ.) Λῆμν. Μέγαρ. γουναῖκα Τσακων. (Πραστ. Βάτικ. Χαβουτσ.) γεναῖκα Α. Ρουμελ. (Καρ. Μεσημβρ. Σωζόπ.) Ἀστυπ. Βιθυν. (Κίος) Ἰκαρ. Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κίμωλ. Κύπρ. (Αἰγιαλ. Καλοπαναγιώτ. Κυθρ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ.) Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Νίσυρ. Πάτμ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Παιδεμέν. Τριφυλ. κ.ά.) Σέριφ. Σκῆρ. Σύμ. Σῦρ. Τῆλ. κ.ά. — Λεξ. Μπριγκ. γεν-ναῖκα Εὐβ. (Κουρ.) γ'ναῖκα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γ'ναῖκα Μακεδ. (Ἀρν. Βαρβάρ. Μεσορ. Σταν. κ.ά.) γυναῖκα Ἀπουλ. (Καλημ.) γυναῖκα Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μικρὸ Μοναστήρ.) Ἰκαρ. Κάλυμν. Καππ. (Ἀνακ. Φάρασ.) Κάρπ. (Ἐλυμπ. Μεσοχώρ.) Κάσ. Λυκαον. (Σίλ.) Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Φιλότ. κ.ά.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἀργυρόπ. Ἰνέπ. Κερασ. Νικόπ. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) Σύμ. Σῦρ. Τῆν. (Πύργ.) Χάλκ. Χίος (Πύργ.) γεναῖκα Καππ. (Σίλατ. Σινασσ.) Κύπρ. (Καλοπαναγιώτ. Πρόδρομ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλ.) γ'ναῖκα Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρτον. Δίλ. Μισθ. Οὐλαγ. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ. Φλογ. κ.ά.) Πόντ. (Κοτύωρ κ.ά.) ξεναῖκα Κέως ζ-ζυναῖκα Κάλυμν. ζ-ξεναῖκα Κάλυμν. κυναῖκα Ἀπουλ. (Κοριλ.) δυναῖκα Χάλκ. γ'ναῖκα Καππ. (Ἀνακ.) Γενικ. γυναικὸς Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Καλαμ.) Ἰκαρ. Κεφαλλ.

Κύνθ. Λευκ. (Φτερν. κ.ά.) Νίσυρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Ξεχώρ. Σαηδόν. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ.) Σῦρ. γυναικὸ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γυναικὸς Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γεναικὸς Νίσυρ. γεναικοῦ Εὐβ. (Κουρ.) Θράκ. (Μυριόφ.) Κῶς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Σῦρ. γ'νικοῦ Εὐβ. (Στρόπον.) γ'νικοῦ Σάμ. γ'νικοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γουναῖτσί Τσακων. γ'νικοῦ Καππ. (Σινασσ.) γ'νικοῦ Καππ. (Ἀραβ.) Αἰτιατ. γυναῖκαν Ἰκαρ. Κύπρ. Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) γεναῖκαν Κύπρ. γυναῖκαν Πόντ. (Τραπ.) Πληθ. ὀνομαστ. γυναῖκε Καλαβρ. (Μπόβ.) Κορσ. γυναῖκοι Πόντ. (Ματζούκ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) γ'ναῖκας πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυναῖτσες Πελοπν. (Μάν. Ξεχώρ. Σαηδόν. κ.ά.) γουναῖτσε Τσακων. Γενικ. γυναικῶνε Κεφαλλ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Λακων.) γ'ναικοῦν Λέσβ. γυναικιοῦς Προπ. (Κύζ. Πανορμ.) γ'ναικισιοῦ Καππ. (Σινασσ.) γ'ναικισιοῦ Καππ. (Φερτ.) Αἰτιατ. γυναῖκας Ἰκαρ. γυναῖτσε Χίος (Πύργ.) γυναῖτσε Τσακων. γυναῖκους Πόντ. (Ματζούκ. Ὁφ.) γυναικιοῦς Ἡπ. (Βούρμπικιν.)

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. γυναῖκα, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γυνή. Ὁ τύπ. γεναῖκα ἤδη εἰς παπύρους 5ου καὶ 6ου αἰ. Βλ. S. Kapsomenakis, Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri, 33.

1) Ἡ γυνὴ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἄνδρα κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Στερνατ.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρτον. Δίλ. Μισθ. Οὐλαγ. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ. Φλογ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἀργυρόπ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Νικόπ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Βάτικ. Πραστ. Χαβουτσ. κ.ά.) : Ὡς τὴν ἐκδρομὴν ἡμασταν πέντε ἄντρες καὶ τέσσερις γυναῖκες. Εἶμαι γιὰ γυναῖκα καὶ ξεχνῶ. Ὡς τίς τελευταῖες ἐκλογές ψήφισαν καὶ οἱ γυναῖκες κοιν. Ἦταν προκομμένη γυναῖκα καὶ ἀξία Κίμωλ. Ἡπ-ῆσε μιὰ γεναῖκα 'ς τὸδ-δρόμον τζ' ἐλιοθύμισε Κῶς. Ἐχομε γεναῖτσες γιὰ τὸ τρύγος Σκῆρ. Τὰ γ'ναῖκες φέριδαν νήματα (αἱ γυναῖκες ἔφεραν νήματα) Φλογ. Σπέρριζαν τὰ γυναῖτσε (ἔσπερναν αἱ γυναῖκες) Μισθ. Τοῦ γ'ναῖκας γιαιτρικά κάνισκαμ' (ἐχρησιμοποιοῦμεν γυναικεῖα ἱατροσόφια) Ἀνακ. Ἀντρας ἄντρα καὶ γ'ναῖκα γ'ναῖκα σαβανιάζ' (= σαβανώνει ἄνδρας τὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα τὴ γυναῖκα) Δίλ. Ἐπῆσαν οἱ γεναῖτzes, ἠδραν τὸν γέρον τζ' ἔκαμαν δέησιν (ἐκ παραμυθ.) Κύπρ. Ἐκανι νυχτέρ' ἢ γ'ναῖκα κ' ἐγνιθι καὶ μπάλουνι (ἐκ διηγ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) Ἐκοβε τὰν πλεξίδα τὰ γουναῖτσί (ἐκοψε τὴν πλεξίδα τῆς γυναικὸς) Τσακων. Ἐκεῖ ἢ γ'ναῖκα κάατι κάατ' καθούμεν' (κάατι κάατ' = κάθεται κάτω) Σαμοθρ. || Φρ. Στάμενη γυναῖκα (ὥριμος) πολλαχ. Γυναῖκα τοῦ καιροῦ τῆς (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Σωστή γυναῖκα (ἐνάρετος) πολλαχ. Γυναῖκα μετὰ τὰ οὐλα τῆς (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Παρδαλὲς γυναῖκες (ἐλευθερίων ἡθῶν) σύνθηθ. Κακὲς γυναῖκες (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Ἀχαρε γυναῖκε (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Μπόβ. Κατση γυναῖκα (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Κορσ. Ἀσκημες γυναῖκες (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Κύπρ. Οἱ μαρνάδες των ἦσαν γυναῖκες (εἰρων. ἐπὶ ἀνυπάρκτου συγγενείας) Κρήτ. Γυναῖκα κατὰ γυναικοῦ (τελειῶς μόνη, ἄνευ προστάσεως) πολλαχ. Κατὰ γυναικοῦ, πολλὰ κουκκία ἐποῖκεν (καίτοι γυνὴ μόνη, συνεκέντρωσε πολὺν σῆτον) Χαλδ. Θὰ πᾶμε κατὰ γυναικὸς (μόνον γυναῖκες) Πελοπν. (Πλάτ.) || Παροιμ. Ἡ γυναῖκα ἔβαλε τὸ διάβολο 'ς τὸ μπουνκάλι (ὡς λίαν πανοῦργος) κοιν. Ἐ γυναῖκα ἐκόμβωσε ὁ δαιμόνι (ἐ-